

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Heraclidi Episcopo. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

populum nõ mouent, cui iam Deum bello laceffere in naturam redactum est; in petras feminas, & in aquis scribis. Incasum itaque laborare desine.

μὴ θάνατον. εἰ ταῦτα ἔπειθει τὸν ρογυστὴν καὶ φιλοπόνηρον λαὸν, ἔς εἰς φύσιν λοιπὸν τὸ θεομαχεῖν κατέστη, καὶ πετρῶν ἀπειρεὶς, καὶ καθ' ὑδάτων γράφεις, καὶ πῶσσο ματαγοποιῶν.

Heraclidi Episcopo. 19.

Ἡρακλεῖδ' ἑπιπόπῳ. 19.

Dan. 3.

Quæris cur magnus Daniel vnà cum tribus piis adolescentibus, à Babylonio rege ignis supplicio minimè mulctatus fuerit, cum eiusdem cum ipsis sententiæ esset, eiusdemque tribus, victusque socius, imò, vt rectius loquar, pietatis magister. Respondeo: Hoc diuino consilio & prouidentia contigit, ne impij homines flammæ oppressionem Dei Babylonici nomini ascriberent. Baltazarum enim eum, in honore declarationis rerum arcanarum appellabant. Atque eiusmodi opinio apud illos vigeat, neipè ipsorum Deum, si vel duntaxat eius nomen pronuncietur, res miras perpetrare. Deus igitur, vt hanc opinionem comprimeret & aboleret, in hoc iudicio Daniele ab alijs sciunxit: inuentaque est sola iuuenum continentia, Deique auxilium, quo intonans illa fornax confopita & extincta est.

Διὰ τῆς μετὰ τῆς τριῶν ὁσίων παιδῶν πλὴν πυρκαϊᾶν οὐ κατεδικάσθη ὁ μέγας Δανιὴλ ὡσαύτ' τοῦ βαβυλωνίου, σύμφρων αὐτοῖς τυγχάνων καὶ συμφυλετῆς, καὶ ὁμοδιότητος, καὶ μᾶλλον τῆς εὐσεβείας διδάσκαλος, ἔπειθ' ἡ φημι, καὶ βίαν τοῦ ἀκονομήτου παρομοιωθεῖν, ἵνα μὴ τῷ ὀνόματι τοῦ βαβυλωνίου θεῶν, πλὴν κατὰ καιρὸν ἡ κατὰ καιρὸν φλογὸς, οἱ ἀσεβεῖς ἔπιγράψωσι. Βαλτάσαο γὰρ αὐτὸν, εἰς πικρὴν τῆς τῆς ἀπορρήτων σαφηνείας, ὠνόμαζεν. καὶ δέγμα τοῦτο παρ' ἑκείνοις κρατεῖ, ὡς καὶ μόνον ὀνομαζόμενον, θαυματουργεῖν τὸν θεὸν αὐτῆς. ἵνα ταύτην τοίνυν κατὰ ῥῆσιν πλὴν δόξαν ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ τὸν Δανιὴλ ἐγχαίσει, καὶ εὐρέθη γυνὴ καθ' ἑαυτὴν ἢ τῆς νῆας ἐγκράτειας, καὶ τῆ βίῃ ἢ βοήθεια, πλὴν ἑρπῶσαι μαρτυράσαι χάριτον.

Hieraci clarissimo. 20.

Ἱερακὶ λαμπροτάτῳ. 20.

Si hæreticus ille, qui tecum, vt scribis, contentionem habuit, Dei filium vt dogmatum authorem, idoneum cui fides habeatur, admittis; ipse adorandi deitatis spiritus essentiam docet, quippè qui vnum diuinæ Trinitatis nomen esse pronunciarit, vnus videlicet essentiæ coniunctione atque vnionem significans. Quòd si ipsi, cognati spiritus certitudinem significanti, atque ea, quæ humanam mentē superant, docenti, minimè fidem adhibet, superuacanca est nostrorum sermonum confirmatio. Quandoquidem terrestre tabernaculum vix ea, quæ ad pedes iacent, inuenire potest. Cælestia autem arcana, & nostrū sensum excedentia, ipse & patefacit, & exploratè nouit, qui cælum pro domicilio habet.

Εἰ δ' ἡλιόθεν σὲ διεκέρξῃς ἀρεπικός, καθὰς γέγραφας, τοὶ τῷ θεοῦ υἱὸν δογματιστὴν ἀξιόπιστον, αὐτὸς δὲ δάσκει πλὴν ἑσῆαι τὸ παρομοιωθεῖν τῆς ἐνότητος πνεύματος, εἰ ὄνομα τῆς θείας τριάδος ἀποφηνάμενος, τῆς μιᾶς ἑσῆας σημεῖον πλὴν ἑσῆαι. εἰ δὲ αὐτῶν μὴ πιστεύει ἢ ἀκρίβειαν τοῦ συγγενοῦς σημεῖον πνεύματος, καὶ τὰ ἑσῆαι νοῦν ἀνθρώπινον ἐκιδδόνον, περὶ τῆς τυγχάνει τῆς ἡμετέρας λόγων ἡ σύστασις ἐπειδὴ τὸ γὰρ οὐδὲν οὐκ ἔστιν ὡς οὐδὲν ἐν ποσὶ. τὰ δὲ ἐν οὐρανῷ ἀποκρυφῆ, καὶ πλὴν ἡμετέρας ἀποθῆσιν ὑποβιβάζονται, αὐτὸς καὶ ἀποκαλύπτει καὶ ὁπίσταται ὁ κατοικῶν τὸν οὐρανόν.

2. Cor. 4.
Psal. 2.

Am.